

Veledenjeni gospod Doropoljski!

Dovolite, da Vam tudi jaz pišem. Doma sem v Grižah v prelepi Savinjski dolini. Mamica in papa sta učitelja. Star sem 9 let, a že tretje leto dobivam lepi list »Zvonček«. Vsak mesec ga komaj čakam. Najbolj mi je ugajala »Pripovedka o dvo- nožcu« v predlanskem »Zvončku«. Zdaj sem v IV. razredu. Znam že precej dobro cirilico. Bil sem tudi dva meseca z doma, 1 mesec v Celju, 1 mesec pa v ljubljanski bolnici, ker so me bolele oči. Zdaj je bolje. V Ljubljani mi je jako ugajal Prešernov spomenik. Danes mi je več součencev reklo, da si bodo naročili »Zvonček«, ko sem jim ga pokazal.

Če Vam čas dopušča, mi, prosim, pišite!

Vdane pozdrave!

Milan Voglar.

Grize pri Celju.

Odgovor:

Ljubi Milan!

Zdrave oči so neprecenljiv dar božji! Kolika je beda slepih sirotnikov, ki ne vidijo lepote stvarstva, ne vidijo prijaznega lica staršev, prijateljev, znancev! Čuvaj zdravje svojih oči! Usmili se slepecv! Dovajaj jim v dušo utehe in dobrote, da jih dvigne iz otožnosti bratovska Tvoja ljubezen!

*

Veledenjeni g. Doropoljski!

Danes Vam prvič pišem in se pridružujem Vašim koticarjem. V Tomišlju imamo devet »Zvončkov« v četrtem razredu. Tudi jaz imam »Zvonček«. Najrajši se učim zgodovine in zemljepisja. Na zemljevidu kažem s palico. Pozdravljam Vas danes prvič.

Mica Kumšetova,
učenka IV. razreda v Tomišlju.

Veledenjeni gospod Doropoljski!

Tudi jaz se pridružujem Vašim koticarjem. Jako rad čitam povesti, posebno še o Kekcu. Zato sem pa naročil »Zvonček«, ki ga čitam s posebnim veseljem. Obiskujem v Tomišlju četrti razred.

Srčne pozdrave Vam pošilja

Ivan Švigelj.

Cenjeni g. Doropoljski!

Prosim, sprejmite tudi mene med svoje koticarje. Učenka sem četrtega razreda osnovne šole. Učim se najrajša računstva. »Zvonček« mi prav ugaja. Prosim, ako bi priobčili tudi to pisemce poleg drugih. Dru- gič Vam pišem še kaj več.

Iskreno vas pozdravlja

Ivica Janežičeva,
učenka IV. razreda v Tomišlju.

Odgovor:

Ljubi moji Tomišeljci!

Odgovarjam vsem trem obenem, da hitreje opravim svojo nalogo in da tudi vam hitreje ustrezem! Vsi trije radi čitate »Zvonček«, se radi učite in me pozdravljate. Vse to je prav in lepo! Upam, da mi ostanete prijateljsko naklonjeni tudi v bodoče. V tem upanju vračam pozdrave s pozdravi in pričakujem poročila o lepem napredku v šoli in o vzornem vedenju zunaj šole vseh nadebudnih mladih Tomišeljcev!

*

Dragi gospod Doropoljski!

Danes Vam pišem prvič. Star sem 13 let. Obiskujem V. razred, II. odd., osnovne šole na Ljubečni. Poučuje me g. nadučitelj Karel Hribernik. Imam enega brata. Ime mu je Janez.

Na »Zvonček« sem naročen drugo leto in ga jako rad čitam. Predlani mi je najbolj ugajala pripovedka »Kekec na volčji sledi«. Lani pa »Ratko Lipovec« in opis Maribora.

Dne 10. februarja je dobila naša fara — Vojnik — nove zvonove, ki jako ubrano pojó. Zvonovi so bronasti in tehtajo nad 53 q. Stanejo nad 200.000 Din. Pojejo: c, e, g, a. Blagoslovil jih je g. kapiteljski vikar in stolni prošt dr. Martin Matek iz Maribora. Največji zvon je posvečen farnemu patronu sv. Jerneju. Letos bo v naši župniji birma. Zato smo ravno prav dobili nove zvonove.

Prosim, dajte moje slabo pismo v svoj kotichek. Ako dovolite, še večkrat pišem.

Lepo Vas pozdravlja

Jernej Kladenšek,
učenec V. razreda na Ljubečni.

Odgovor:

Ljubi Jernej!

»Bim, bam, bom!«
zvon prijazno poje
in poziva dom
in farane svoje
k delu čistih rok,
ki ga z večno silo
vsakemu v plačilo
blagoslavlja Bog!

*

Cenjeni g. Doropoljski!

Odkar hodimo v šolo, nismo doživeli tako veselega dneva, kakor letošnje leto — in sicer na Svečnico. Priredili smo šolsko predstavo.

Igrali smo tri igre, in sicer: »Klepetavi Miček«, »Kaznovani šaljivec« in »Lažniva Milena«.

Igralci smo bili tako opravljeni, da nas naši lastni starši niso poznali. Nekateri dečki so imeli velike brke in brado. Med igrami smo zapeli več mičnih pesem in deklamovali. Gledalcev je bilo toliko, da je zmanjkalo prostora. Vsi so izrazili željo, da bi še večkrat kaj takega priredili. Skupiček bomo porabili za izlet. Tako nas čas ka še eno veselje. Sedaj pa se hočemo

pridno učiti, da napravimo veselje svojim staršem in učiteljem.

Vaša pisma otrokom večkrat čitamo v šoli, zato bi Vas radi poznali.

Pridite enkrat k nam!

Presrečno Vas pozdravljamo vsi učenci in učenke

Pireške šole.

Odgovor:

Ljubi moji!

Na vaše ljubo pismo ne odgovarjam posebe, ampak se sklicujem na odgovor, ki sem ga na strani 240. pripisal pismu Franceta Ribiča, učenca iz Kapel. — Vi ste čisti dohodek svoje gledališke predstave tudi dobro uporabili, ker ste napravili izlet, ki je velikega vzgojnega pomena. Morda nam boste o priliki kaj več povedali o tem izletu.

*

KOTIČKOV ZABAVNIK.

Zastavica v podobah.

Priobčil Fr. Zagorc.

*

Moder odgovor.

Ahacelj: »No, pa mi povej, kaj je bolj potrebno, mesec ali sonce?«

Behacelj: »Na vsak način mesec; zakaj mesec nam sveti ponoči, ko nič ne vidimo, sonce pa nam sveti podnevi, ko je že itak dovolj svetlo!«

